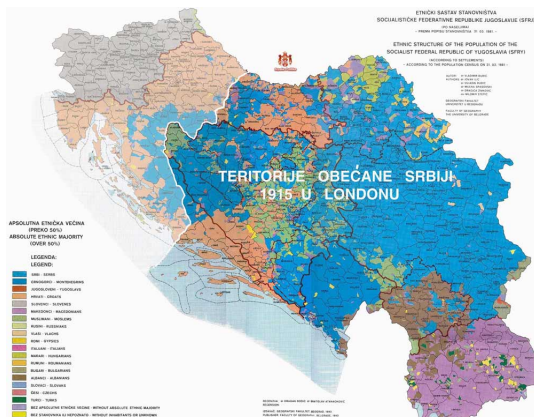

Лондонски уговор 1915 - пропуштена шанса

Пише: Бранко Марушић
петак, 18 април 2014 22:00

Двадесет шестог априла се навршава 99 година од догађаја који би Србији, да је прихватила том приликом донете одлуке, обезбедио сасвим другачију судбину. Један од наших најзначајнијих мислилаца тога доба, проф. др Лазо Костић (1897-1979) прокоментарисао је то следећим речима: „Један такав пример великодушности и истовремено лудости није познат у историји. Србија се одриче у корист својих највећих непријатеља, Хрвата, добитка, који се само једанпут у историји додељује“.

Три силе Антанте (Велика Британија, Француска и Русија) састале су се у Лондону са Италијом да би се договориле о условима за ступање Италије у рат на страни Антанте. Двадесет шестог априла 1915. потписан је уговор, који поред територијалних интереса Италије дефинише и територије које треба да припадну Србији и Црној Гори.

Заједно са делом обале, који је већ припадао Црној Гори, Србији и Црној Гори је била намењена обала од реке Крке до реке Дрим, укључујући Сплит и Дубровник, као и острва Брач, Велики и Мали Дрвеник, Циово, Шолта, Јакљан и Колочеп.

Северна Далмација, од Крке до Привлаке, треба да припадне Италији, док хрватско приморје, од Привлаке до Истре, као и острва Крк и Раб, остају Аустроугарској, односно Хрватској. Сва остала острва (осим поменутих), Истру и добар део данашње Словеније добија Италија.

Лондонски уговор 1915 - пропуштена шанса

Пише: Бранко Марушић
петак, 18 април 2014 22:00

